

selv vil varetage det Fornødne og fordi det altid vil staae i vedkommende Overanklagers Magt at foranledige en saadan Forretning afholdt, hvis nogen Forsømmelse maatte have fundet Sted.

Det maa vistnok indrømmes, at Affattelsen af § 109 i det tidligere Udkast, der angaaer Undtagelser fra den Regel, at en Husundersøgelse alene kan foretages i Kraft af en forudgaaende Retskjendelse, var holdt i temmelig almindelige Udtryk, idet Ministeriet nærede den Anskuelse, hvis Rigtighed ogsaa er anerkjendt af Udvalget, at det stundom kan være farligt for den offentlige Sikkerhed at udsætte en saadan Undersøgelse, indtil en Retskjendelse kan erhverves, og derhos maatte holde for, at der i hele Rettergangsmaaden og navnlig den Domstolene anviste Stilling vilde ligge et Værn mod mulige Misbrug. I Henhold til de af Udvalget fremsatte Bemærkninger har Ministeriet imidlertid nu fundet Anledning til at give den paagjældende Paragraf en stringentere Affattelse og idet man har anset den af Udvalgets Mindretal foreslaaede Affattelse for en heldig Løsning af Opgaven er § 103 i nærværende Udkast affattet i Overensstemmelse hermed. Ligeledes har man troet at kunne tiltræde Udvalgets Forslag om at give den ved Pragis hjemlede Regel, at Husundersøgelse med den Paagjældendes Samtykke kan foretages uden forudgaaende Retskjendelse, udtrykkelig Lovhjemmel, hvilket er skeet i nærværende Udkasts § 104.

Det er allerede i den tidligere § 112 foreskrevet, at naar Husundersøgelse foretages uden forudgaaende Retskjendelse, det Fornødne herom skal bemærkes, og Rede gjøres for Grunden her til. Herom behøves altsaa Intet at optages i den nævnte Paragraf og den nye Bestemmelse, som af Udvalget er foreslaaet tilføjet, nemlig at Anmeldelse uophødeligt skal gjøres til Dommeren, hvorefter denne under Sagen afgjør, om Betingelserne for Undladelsen have været tilstede, kan Ministeriet ikke tiltræde. Det er nemlig en Selvfølge, at Rapporten om den foretagne Husundersøgelse maa fremlægges, saasnart Sagen kommer for Dommeren, hvilket altid vil skee meget sent, men en Anmeldelse, der ikke med-

fører at Sagen kommer for, synes overflødig, da Dommeren dog Intet kan foretage forinden Forretningen fremlægges. Heller ikke synes Dommeren under Forundersøgelsen at burde afgjøre, om Husundersøgelsen i Henhold til § 103 er lovligt foretaget uden forudgaaende Retskjendelse; bliver der Spørgsmaal om Forretningens Tilstedelighed som Bevismiddel, henhører Afgjørelsen af dette Spørgsmaal under Rævningeretten og forsaavidt der er Tale om at drage vedkommende Politiebedsmand til Ansvar, vil Sagen være at behandle efter § 124. Skulde vedkommende Overanklager, naar Akterne i Forundersøgelserne ere indsendte til ham, finde, at en Forundersøgelse uberettiget er foretaget uden forudgaaende Retskjendelse, vil han formentlig kunne foranledige Feilen afhjulpen, hvis Saadant endnu lader sig gjøre, ved at forlange en saadan Undersøgelse foretaget paa lovlig Maade, og i alt Fald bliver det hans Pligt at foranledige, at vedkommende Politiebedsmand drages til Ansvar, hvis han har gjort sig skyldig i Misbrug af sin Myndighed. Medens Ministeriet tiltræder Udvalgets Forslag til den tidligere § 113, forsaavidt samme gaaer ud paa, at en almindelig Henvisning til den bestaaende Lovgivning skal træde istedetfor Angivelsen af enkelte Lovbud, har man derimod ikke troet at kunne gaae ind paa, at de i Pl. 26de Juli 1837 § 6 og Frdn. 14de Mai 1845 § 9—13 indeholdte særegne Forskrifter om visse Husundersøgelser skulle bortfalde som unødvendige, idet man ikke har kunnet overbevise sig om deres Unødvendighed og i alt Fald maa holde for, at Ophævelsen ikke bør finde Sted uden en nøiere Overveelse, og derfor, om fornødent, helst skee ved en særlig Lov.

Det forekommer Ministeriet naturligt, at man, naar en Husundersøgelse foretages, tillige maa kunne beslaglægge mistænkelige Breve og Papirer, naar saadanne findes, uden først at erhverve en ny Retskjendelse særligt i dette Diemed, hvorved der let vilde aabnes Anledning til at skaffe saadanne Papirer tilside, hvorhos det selvfølgelig er en Fordring, at saadanne Breve og Papirer skulle vedkomme den Sag i Anledning af hvilken der anstilles